

Sygn. akt II AKz 111/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	:SSA Alina Kamińska
Sędziowie	:SSA Andrzej Czapka SSA Leszek Kulik (spr.)
Protokolant	:Agnieszka Rezanow-Stöcker

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Białymstoku Andrzeja Bury – delegowanego do Prokuratury Apelacyjnej

po rozpoznaniu w sprawie **Z. J. s. H.**

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Ostrołęce

z dnia 24 lutego 2014 r. sygn. akt II KOP 4/13

w przedmiocie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania wykonawczego

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Ostrołęce postanowieniem z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. akt II KOP 4/13 ustalił dodatkowe koszty postępowania należne Skarbowi Państwa na łączną kwotę 8.147,35 złotych i kosztami tymi obciążył skazanego Z. J..

Powyzsze orzeczenie zaskarżył skazany podnosząc, iż obciążenie kosztami jego osoby było bezpodstawne. Zarzucił, iż zgodnie z art.17 § 5 Konwencji o przekazywaniu osób skazanych z dnia 21 marca 1983 r. (Dz. U. z 23.05.1995 r., poz. 279) wszelkie koszty wynikające z konwencji winno ponieść państwo wykonania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy przypomnieć, że określony w art. 626 § 1 k.p.k. obowiązek rozstrzygnięcia o kosztach procesu rozciąga się też na postępowanie wykonawcze (art. 1 § 2 k.k.w.). O konieczności wydania rozstrzygnięcia o kosztach

postępowania wykonawczego mówi *expressis verbis* art. 626 § 2 k.p.k. zaznaczając, że orzeczenie w tym przedmiocie wydaje odpowiednio sąd pierwszej instancji lub sąd odwoławczy, tzn. ten sąd, przed którym te koszty powstały. Najczęściej będą to nieznaczne kwoty stanowiące wydatki związane z wykonaniem orzeczenia (art. 618 § 1 pkt 6 k.p.k.), takie jak przykładowo ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism. Wydatki te wykładane są tylko tymczasowo przez Skarb Państwa także i w tym stadium procesu. Zdarza się jednak, że wygenerowane na tym etapie koszty postępowania są znaczne, czego przykładem są również wydatki poniesione w sprawie niniejszej.

Wydatki związane z wydaniem skazanego przez państwo obce w celu wykonania kary, stanowią koszty postępowania wykonawczego. Kto, w jakiej części i zakresie ponosi te koszty rozstrzyga Sąd pierwszej instancji właściwy do wydania orzeczenia w tym przedmiocie. Sąd Okręgowy w Ostrołęce prawomocnym postanowieniem z dnia 2 grudnia 2013 r. obciążył Z. J. kosztami postępowania w sprawie dotyczącej przejścia do wykonania w Polsce wyroku Sądu Apelacyjnego w S. (Królestwo Szwecji) w sprawie (...)

Koszty związane z wykonaniem przejętego do wykonania w Rzeczypospolitej Polskiej wyroku co do zasady winien więc ponieść skazany. Obciążenie nimi Z. J. było więc w pełni uzasadnione. Od ponoszenia tych kosztów nie zwalnia też skazanego dyspozycja art.17 § 5 Konwencji o przekazywaniu osób skazanych z dnia 21 marca 1983 r. (Dz. U. z 23.05.1995 r., poz. 279) powołana przez skazanego w uzasadnieniu wniesionego zażalenia. Zgodnie z art. 28 ust. 1 i 2 Decyzji Ramowej Rady (...) z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej – w przypadku wyroków wydanych po 5 grudnia 2011 r. nie mają zastosowania dotychczas istniejące instrumenty prawne dotyczące przekazywania osób skazanych – to jest Konwencja o przekazywaniu osób skazanych sporządzona w Strasburgu z dnia 21 marca 1983 r. wraz z Protokołem Dodatkowym. Stosownie do art. 24 powołanej Decyzji Ramowej Rady, koszty powstałe w związku ze stosowaniem decyzji ramowej ponoszone są przez państwo wykonujące, z wyjątkiem kosztów przekazania osoby skazanej do państwa wykonującego oraz kosztów, które powstały wyłącznie na terytorium, na którym władzę sprawuje państwo wydające.

Nie ulega wątpliwości, że przejęty do wykonania wyrok Sądu Apelacyjnego w S. został wydany po dacie 5 grudnia 2011 r., zaś koszty konwoju skazanego są kosztami przekazania jego osoby do państwa wykonującego, których w świetle tych uregulowań nie pokrywa to państwo. Rzecz jednak w tym, że Szwecja nie przystąpiła do powołanej decyzji ramowej i nie jest jej stroną. W konsekwencji w kwestii kosztów postępowania w niniejszej sprawie będą miały zastosowanie przepisy kodeksu postępowania karnego.

Stosownie do treści art. 618 § 1 pkt 13 k.p.k. wypłaty dokonane z tytułu realizacji umów międzynarodowych, których Rzeczypospolita Polska jest stroną i postępowań na podstawie działu XIII stanowią wydatki Skarbu Państwa, które w myśl art. 619 § 1 k.p.k. tylko tymczasowo wyklada Skarb Państwa. Tymczasowe pokrycie kosztów przekazania skazanego w celu wykonania wyroku nie zwalnia go zatem od ponoszenia tych kosztów.

Z załączonej w aktach sprawy informacji uzyskanej z Biura Finansów KGP w W. wynika, że łączne koszty konwoju skazanego stanowią kwotę 8.147,35 zł, na która składają się koszty przelotu skazanego ze S. w kwocie 7.695,69 zł. i koszty delegacji konwojentów w wysokości 451,66 zł.

Reasumując należy stwierdzić, że rozstrzygnięcie o kosztach postępowania wykonawczego, którymi skazany został obciążony, jest merytorycznie słuszne i zgodne z przepisami prawa.

Z tych też względów Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.